

Posseït(s)

L'actor Johnny Weissmüller, el Tartzàn de la Xita de tota la vida en blanc-i-negre, va anar-se'n a l'altre barri creient-se l'encarnació viva del Tartzàn cinematogràfic; Béla Lügösi, primer Dràcula que va sobrevolar les nits cinèfiles, va morir convençut que era l'autèntic comte vampir; Chuck Norris es creu el Ranger vindicatiu; Justin Bieber, l'internètic 'teen-agger' que supera barreres generacionals; el president Pujol (ara en Mas), o la reencarnació totèmica de la Catalunya Mil·lenària; Josesmarí Aznar, la transsubstanciament fonamentalista de la 'Espanya va bien'; fins i tot l'ubiquitari Juan Ferrer, la carnalitat inoxidable de la Mostra de Cinema Latinoamericà de Catalunya... I podria allargar els exemples de psicopatologies personalistes fins els límits de la galàxia. Així les coses, i el panorama sociopolític, vet aquí que Toni Albà, comediant barceloní que encarna, ridiculitza i posa a parir caretos populars com Jose Mourinho i el rei Joan Carles U, boombaaaaa!!, de cop i sense solta, ha deixat que aquests personatges li visquin la vida enllà del plató i

de l'escenari. En (in)conseqüència, Toni Albà perd el cul i el to democràtic: demana, via tuitar, un boicot en tota regla contra l'actriu madrilenya, una col·lega seva, la Carmen Machi, que ha gosat subscriure el que pensa. ¿El motiu? La Machi ha tingut el 'machisme' (el gag verbal és fàcil, ho sé) de signar un manifest col·lectiu a favor

'Tony Albà demana un boicot en tota regla contra l'actriu Carmen Machi'

de la continuïtat de Catalunya dins la pell de brau espanyola, que diria el finisecular Salvador Espriu. I la pregunta inquietant s'imposa, ¿qui parlava per boca del Toni Albà sortit de mare com cal: el Mourinho o el rei Joan Carles? Tant és. S'ha guanyat a pols encarnar ara al ministre madrileny aquell d'Educació, Cultura i Esports d'en Rajoy, tan de moda avui. Catxis! Ara no em ve el nom...